

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

17. 07. 2023 - 23. 07. 2023

motto týdne:

„Nebud'te sklíčení a nermuťte se.“

PONDĚLÍ 17. 07. blah. Česlava a sv. Hyacinta

Ex 1,8-14.22; Žl 124,1-3.4-6.7-8 Komentář: **Mt 10,34 – 11,1**

Kéž hledíme na rodiny s mnoha dětmi s obdivem a uznáním.

Přijímají totiž v dětech samotného Pána a možná si to ani neuvědomují.

ÚTERÝ 18. 07. sv. Simeona de Lipnica, řeholního kněze OFM

Ex 2,1-15a; Žl 69,3.14.30-31.33-34 Komentář: **Mt 11,20-24**

Naši sebejistotou může otrást vědomí, že mnozí, kterým bylo zvěstováno méně, mají víru a lásku větší než my. Ať je to zdrojem naší pokory a kajícínosti!

STŘEDA 19. 07. blah. Achilese Puchala a Hermana Štepien

Ex 3,1-6.9-12; Žl 103,1-2.3-4 6-7 Komentář: **Mt 11,25-27**

Ježíš opět naráží na nepochopení znalců Zákona. I dnes jej možná chápou víc lidé prostí, než my, kteří jsme v církvi „zabydlení“.

ČTVRTEK 20. 07. v. Eliáše Thesbita, proroka

Ex 3,13-20; Žl 105,1+5.8-9.24-25.26-27 Komentář: **Mt 11,28-30**

Nabídka občerstvení tím, že na sebe vezmu jho, je zvláštní...

Ale kdykoli nesu své obtíže s Ním, jsou snesitelnější.

PÁTEK 21. 07. sv. Vavřince de Brundusio, kněze OFM Cap a učitele církve

Ex 11,10 – 12,14; Žl 116B,12-13.15-16bc.17-18 Komentář: **Mt 12,1-8**

Pokud budu doprovázet Ježíše (a on se mnou chce „chodit“ stále),

nemusím se úzkostlivě bát, že přestoupím příkazy. Jeho přítomnost

mě ospravedlní před druhými i přede mnou samým.

SOBOTA 22. 07. svátek sv. Marie Magdalény

Pís 3,1-4a; Žl 63,2.3-4.5-6.8-9 Komentář: **Jan 20,1.11-18**

Radost, kterou toto jitro prožila Marie Magdalena v zahradě, ať nás provází celý

den. A ve chvílích, kdy snad pláčeme, se Mu nebojme svěřit příčinu. A snažme se

poznat jako ona jeho hlas!

16. neděle v mezidobí - Cyklus A 23. 07. 2023

Mnohokrát v životě nás při sledování zpráv napadne, jak bychom v dané situaci hned zakročili a udělali pořádek. Dnešní neděle přeneseme téma „rychlých“ řešení do oblasti Božího království. Jakkoli to může vypadat podivně, Bůh na rychlá řešení moc nedá. Jak to tedy chce udělat? Můžeme dnes do modlitby vložit všechny zastánce radikalismu a důsledků divoké radikality pro víru i společnost.

1. ČTENÍ

Kniha moudrosti vznikla ve 2. století př. Kr. zřejmě v diaspoře, v prostředí formovaném řeckou filosofií, a proto se vyrovnává s odlišným přístupem k víře u pohanů. V našem textu autor odpovídá na otázku, proč Bůh nezničí pohanství svou silou. Celá kapitola je vystavěna na událostech odchodu Izraelitů z egyptského otroctví.

Mdr 12,13.16-19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes Pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

ŽALM 65

Text žalmu navazuje na první čtení a chválí Boha za jeho nezměrnou moudrost. K této modlitbě chvály se máme připojit i my.

Odpověď: **Tys, Pane, dobrý a shovívavý.**

Tys, Pane, dobrý a shovívavý, – nejvyšší milosrdný ke všem, kdo volají k tobě. – Vyslyš, Hospodine, mou modlitbu, – všimni si hlasu mé snažné prosby.

Všechny národy, které jsi učinil, přijdou, – budou se ti klanět, Pane,

– a velebit tvé jméno. – Protože tys veliký a činíš divy, – ty jediný jsi Bůh.

Ty však jsi, Pane, Bůh milosrdný a milostivý, – váhavý k hněvu, svrchovaně laskavý a věrný. – Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou.

2. ČTENÍ

Pokračujeme v četbě osmé kapitoly listu Římanům. Poté, co svatý Pavel odlišil život podle „těla“ od života podle „ducha“, ukázal, že jsme dědicové Boží. Vyrovnává se s námitkou utrpení a říká: „...my mající Ducha sténáme, očekávající vykoupení těla...“ Naši perikopou na tato témata navazujeme.

Řím 8,26-27

Bratři! Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

EVANGELIUM

Třináctá kapitola Matoušova evangelia je souborem různých podobenství inspirovaných zemědělskou kulturou Izraelců. Minulou neděli zaznělo podobenství o rozsévači, na něž nyní navazuje několik dalších na sobě nezávislých podobenství. Společným tématem je Boží království a jeho nepřítel.

Mt 13,24-43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasej na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osetí vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: ‘Pane, copak jsi nesej na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?’ On jim odpověděl: ‘To udělal nepřítel.’ A služebníci mu řekli: ‘Máme jít a plevel sesbírat?’ On však řekl: ‘Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní – a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.’“ Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrno, které člověk vzal a zasel na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měric mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: „Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasel, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království každé pohoršení a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

K ZAMYŠLENÍ

Nejednou stálo křesťanství před pokušením „vytrhat všechn plevel“ nevíry ze svého okolí. Dějiny zpětně ukazují, že takové pokusy končí totalitou, násilím a zlem. Nejsou z Boha. Ježíš vede následovníky k jinému přístupu: „Nechte obojí spolu růst až do žní.“ Proč? Mechanická likvidace plevele poničí úrodu. Dnes užíváme chemické prostředky, ale ani to se neukazuje jako bezproblémové řešení. Zahyne mnoho života, který bude jinde chybět. Nebylo právě toto důvodem, proč Pán odmítl vytrhat plevel? Bůh miluje život a chrání ho i za cenu, která bude pro evangelium komplikací a překonáváním překážek. Teprve žár Boží lásky na konci času protřídí skutečný plevel Zla od dobrého semene Božího díla. Kde v tomto složitém poli úrody a plevele stojíme my?